

[Energiministeren]

ring vil have udtømt sin mission i løbet af de nærmeste år, når den igangværende førstegangsplanlægning er afsluttet. Planlægningsopgaverne skifter herefter karakter og vil fremover hovedsagelig bestå i en løbende justering af varmeplanerne i det omfang, der opstår behov herfor. Ved sådanne efterfølgende justeringer vil der være særlig anledning til at sikre smidige og enkle procedurer, således at indsatsen kan afstemmes efter de lokale behov og i øvrigt tilrettelægges decentralt. Med henblik herpå indeholder forslaget en ændring af lovens § 10, således at der sikres mulighed for en decentral justering af godkendte varmeplaner i de tilfælde, hvor der ikke er overordnede hensyn, som nødvendiggør en central godkendelse.

Lovforslaget indeholder i øvrigt på enkelte punkter en præcisering af lovens bestemmelser, ligesom der foreslås ændringer i lovens klagebestemmelser. De foreslåede ændringer af klagebestemmelserne tilsigter bl.a. at bringe lovens klagefrister i overensstemmelse med, hvad der gælder i den øvrige sektorlovgivning.

Der foreslås en ophævelse af ministerens og amtsrådenes kompetence til at pålægge kommunalbestyrelser at forbyde etablering af bestemte opvarmningssystemer.

Ud over de ændringer, der er indeholdt i lovforslaget, overvejes det som led i regeringens regelforenklingsarbejde, om der kan gennemføres en forenkling af prisbestemmelserne for varmemeforsyningen efter lovens kapitel 6. Som et resultat af dette arbejde har jeg taget initiativ til en ændring af de efter kapitel 6 fastsatte administrative afskrivningsregler, således at nyanlæg med kort teknisk eller økonomisk levetid får en enklere adgang til en hurtig afskrivning af anlægsudgifterne. En sådan ændring har været drøftet med de berørte organisationer og forventes gennemført i løbet af kort tid.

Det er min opfattelse, at der gennem varmeplanlægningen allerede er opnået betydelige resultater takket være en stor indsats fra kommuner, amtskommuner og forsyningselskaber, ofte under vanskelige vilkår med hensyn til bl.a. tidsfrister. Lovforslaget er et udtryk for, at varmeplanlægningen er en proces, der forløber under stadig skiftende vilkår, og at opgaverne i lyset af de opnåede resultater har skiftet karakter. Det er min opfattelse, at der stadig er væsentlige opga-

ver at løse gennem varmeplanlægningen. På denne baggrund skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

#### **Boligministeren (Bollmann):**

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af lov om andelsboligforeninger og andre boligfællesskaber. (Ændring af prisfastsættelsesbestemmelserne for andele i andelsboligforeninger).*

(Lovforslag nr. L 138).

Lovforslaget er begrundet i det forhold, at det ved lov nr. 207 af 16. maj 1984 om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme er fastsat, at de offentlige vurderinger fra og med 18. almindelige vurdering pr. 1. januar 1986 skal ske som egentlig konstantvurdering. Forslaget har primært til formål at sikre, at private andelsboligforeninger fortsat kan lægge den prioriterede ejendomsværdi til grund ved opgørelsen af foreningens formue.

I øvrigt skal jeg henvise til lovforslaget og dets bemærkninger.

#### **Industriministeren (Stetter):**

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks erhvervsfond og af lov om internationalt udviklingssamarbejde.*

(Lovforslag nr. L 139).

Lovforslaget tager sigte på at overføre den særlige eksportkreditgarantiordning, der er hjemlet i § 7 i lov om internationalt udviklingssamarbejde, til lov om Danmarks erhvervsfond med henblik på, at eksportkreditrådet overtager administrationen af ordningen, der hidtil er administreret af industriministeriet i samarbejde med udenrigsministeriet.

Regeringen nedsatte i juni 1983 et udvalg (Nyboe Andersen-udvalget) til at gennemgå de forskellige statslige støtteordninger til private kapitaloverførsler til udviklingslandene. Nyboe Andersen-udvalget afgav i juni 1984 betænkning (nr. 1006, 1984). I betænkningen anbefales det både af hensyn til udviklingslandenes fortsatte adgang til import af udviklingsrelevante leverancer og af hensyn til

**[Industriministeren]**

dansk erhvervslivs konkurrenceevne, at adgangen til eksportkredit på lidt lempeligere vilkår end de sædvanlige opretholdes.

Endvidere anbefales det, at eksportkreditrådet, der i forvejen administrerer den almindelige eksportkreditordning, med dets brede repræsentation fra såvel erhvervslivets organisationer som fra den offentlige administration får tillagt kompetencen på området. Eksportkreditrådet, hvis sekretariat hidtil har foretaget sagsbehandlingen for industriministeriet, har erklæret sig indforstået med at overtage administrationen af ordningen.

Eksportkreditrådet vil efter lovforslagets gennemførelse administrere to garantiordninger, dels den almindelige eksportkreditordning med en garantiramme på 50 mia kr., dels den særlige garantiordning for udviklingslande med en garantiramme på 30 mia kr.

I forbindelse med overførslen af garantirammen på 30 mia kr. til Danmarks erhvervsfond vil der ske en tilpasning af administrationen med henblik på en smidiggørelse af den særlige garantiordning. Industriministeren fastsætter efter forhandling med eksportkreditrådet de nærmere bestemmelser for ydelse af de i loven omhandlede garantier og kautioner. Ved overførslen vil Nyboe Andersen-udvalgets øvrige anbefalinger til ordningens administration i vidt omfang blive tilgodeset.

Gennemførelsen af lovforslaget indebærer en regelforenklung og vil medvirke til at skabe større overskuelighed for erhvervslivet på eksportkreditområdet.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

**Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):**

Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte:

*Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.*  
(Lovforslag nr. L 140).

Forslaget er udarbejdet efter de samme retningslinjer som det forslag, jeg fremsatte for folketinget den 3. oktober 1984, og som blev vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 1. november 1984. Det nu fremsatte forslag omfatter i alt 665 personer.

I lighed med tidligere år er det min hensigt senere i folketingsåret at fremsætte for-

slag om meddelelse af dansk indfødsret til yderligere et antal personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige og hurtige behandling.

**Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):**

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af lov om kommunale valg.*

(Lovforslag nr. L 141).

Vi befinder os i et valgår, for vi skal jo have afholdt de kommunale valg i november måned, og forberedelserne til disse er mange steder i fuld gang.

Når jeg til trods herfor i dag fremsætter dette lovforslag, er det, fordi jeg finder, at det er min pligt at sørge for, at så mange som muligt får adgang til at afgive stemme ved de kommunale valg, samt at de stemmesedler, der skal anvendes ved valgene, får en sådan udformning, at vælgerne ikke giver op, når de står med stemmesedlerne i hånden.

Som alle sikkert ved, var der her i salen en livlig debat, da tinget sidst drøftede ændringer i den kommunale valglov. En stor del af denne debat gik på, om det var muligt at afkorte det tidsrum, i hvilket tilflyttende vælgere er afskåret fra at deltage i kommunale valg. Debatten resulterede i, at min forgænger nedsatte en arbejdsgruppe, og denne arbejdsgruppe er fremkommet med et forslag, hvorefter det er muligt at nedbringe det tidsrum, i hvilket tilflyttere til en kommune er afskåret fra at deltage i kommunale valg, fra 18 dage til 11 dage før valgdagen. Det betyder, at henimod 10.000 flere vælgere får adgang til at stemme. Der er fra kommunal side udtrykt nogen ængstelse med hensyn til en afkortelse af denne periode, idet der er peget på de vanskeligheder, der af tidsmæssige årsager vil være forbundet med genopretning af fejl. Selv om jeg godt forstår den ængstelse, der er kommet til udtryk, hovedsagelig fra Københavns og Frederiksberg kommuner, så har jeg fundet det forsvarligt at følge arbejdsgruppens forslag. Dels er det mig magtpåliggende, at så mange vælgere som muligt får adgang til at afgive deres stemme ved kommunale valg, og dels har jeg fortrøstning til, at vore dygtige folkeregister-